

Kailejegge, myr, sträcker sig
efter Kailejakätj (se d.), Jokkmokks
Sn o. tq, Nb. l.
Gn 21 a 2: 1

Käilē - jeggē

"Kai^elē, käilē", obek. bet.

H. Grundström 1927

M. L. 1966